

for troe, at hvad der er yttret af den første Deputerede for 10de Valgfreds (Schytte), at den burde fastsættes til $1\frac{1}{4}$ St., vilde være langt hensigtsmæssigere, idet Forskjellen aarlig bliver høist ubetydelig.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at Udvalget ved at conferere angaaende § 9 ikke har fundet nogen særdeles Banskfelig-
hed ved den praktiske Sværfsættelse af den deri indeholdte Bestemmelse, hvilken er foreslaaet af Militaeretaten selv. Man kan vel forudsee, at der kan indtræffe enkelte Tilfælde, hvor det ikke vil være muligt for den Høistcommanderende inden Afmarschen at afgive de befalede Lister, men man har troet, at dette let kunde ordnes ved senere at tilstille vedkommende civile Dyrigheder dem. Hvad det sidste Punkt angaaer, som den ærede Taler, der nu satte sig, berørte, skal jeg bemærke, at jeg personlig har deelt samme Ansuelse angaaende den omtalte Brok, men at flere Medlemmer af Udvalget, der vare vante til slige Beregninger, forsikrede, at der ikke kunde være nogen Banskfelig-
hed ved at affatte Beregning over hvad der vilde være at erlægge for enkelte Dage efter den opstillede Norm. Udvalget skal, som sagt, tage under Overveelse, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt at foreslaae en vis bestemt Betaling for hver enkelt Dag.

Røster: De Bemærkninger, som ere anførte i Anledning af Regnskabsvæsenet ifølge § 9, kan jeg tildeels samstemme med, og det vilde ikke være mig ukjært, dersom de øvrige Medlemmer af Udvalget med mig vilde dele den Ansuelse, at det vilde være bedre, at de Dvarteerrequisitioner, som maatte tilstilles Dyrighederne fra den Høistcommanderende, strax kunde give Grundlaget for den Afregning, som skulde finde Sted med Troppeafdelingerne, end at det skulde være saaledes som Sen foresriver, at dette Grundlag for Afregningen først skulde erhverves, naar Troppeafdelingen er ifærd med at reise bort. Der nævnes i § 3 Dvarteerrequisitioner, uden at der dog gives nogen nærmere Bestemmelse om, hvorledes de skulle være beskafne, og hvilken Vægt man videre skal lægge paa dem; men jeg anseer det for hensigtsmæssigt, at disse Dvarteerrequisitioner kunne blive Grundlaget for Afregnings-

Forholdet. Det er mig navnlig bekendt, at der ofte af Militaire, som ankomme til en By, hvor de skulle have extraordinair Ind-
quartering, bliver requireret flere Dvarterer end der behøves. Der bliver som Følge deraf udstedt flere Billetter paa Dvarteerarter end der senere kommer i Brug, og af disse Dvarteerarter faae derved mange Fordringer paa Godtgjørelse, uden at man er i Stand til at kontrollere, om de have præsteret Noget derfor eller ei, og uden at man kan forhindre dem fra at modtage en Godtgjørelse, som de i ethvert Fald ikke have fortjent. Dette skal dog ikke være sagt som nogen Bebreidelse mod de militaire Overbefalingsmand, som komme i enkelte saadanne Tilfælde, da de i Almindelighed ikke indsee den Uleilighed, som de paa denne Maade komme til at forvolde. Men at det har været Tilfældet er ganske vist, og at det maa blive Tilfældet er ganske vist, og det maa blive Tilfældet meget ofte der, hvor de for Nemheds Skyld ville requirere Dvarteer til en Styrke, som de ikke føre med sig selv, men som først i Løbet af nogle Dage skal indtræffe; saaledes for Exempel, naar der skal indquarteres en Skole, som først bliver indkaldt, da fremkommer ikke hele Mandskabet paa een Tid og flere Individuer af Mandskabet blive maaskee aldeles borte; men alle Billetterne til den hele komplette Skole ere blevne afgivne, og blive saadvanligviis ikke leverede tilbage, men komme de Dvarteerarter tilgode, paa hvis Navn de ere komne til at lyde. Jeg skulde troe, at denne Sag, eengang omtalt, ikke vil møde nogen Indsigelse fra de militaire Autoriteter, eller det høitærede Krigsministeriums Side.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at hvad der blev anført af den ærede Rigsdagsmand, viser netop, at det er betænkeligt at beregne Godtgjørelsen efter Dvarteerrequisitionen; thi naar det ligger i Forholdenes Natur, at Dvarteerrequisitioner temmelig hyppigt maa gøres noget ampleere, end de kunne blive benyttede, kunne Requisitionerne jo ikke lægges til Grund for Godtgjørelsens Beregning. Derimod senere vil det være lettere at udregne, hvormange Mand der virkelig har været tilstede, saa denne Sag maaskee ikke er saa let at ordne anderledes end det har været foreslaaet i Udkastet, og som egent-